

Des visages souriants et des cœurs reconnaissants

Par Carlos A. Godoy
des soixante-dix

Usměvavá tvář a vděčné srdce

Starší Carlos A. Godoy
sedmdesátník

Conférence générale d'octobre 2025

La grandeur de nos saints en Afrique devient encore plus évidente lorsqu'ils font face aux difficultés de la vie et aux exigences d'une Église grandissante.

Il y a un peu plus d'un an, j'ai été relevé de mon appel dans la présidence des soixante-dix, un changement qui a été annoncé ici, lors de la conférence générale. Parce que mon nom a été prononcé peu de temps après celui des Autorités générales émérites, beaucoup ont supposé que ma période de service était également achevée. Après la conférence, j'ai reçu de nombreux messages de gratitude et de bons vœux pour la prochaine étape de ma vie. Certaines personnes m'ont même proposé d'acheter ma maison au nord de Salt Lake. C'était agréable de voir que j'allais manquer à certains et aussi de savoir que nous n'aurons pas de mal à vendre notre maison lorsque mon service prendra fin. Mais je n'en suis pas encore là.

Ma nouvelle affectation nous a conduits, Monica et moi, sur le beau continent africain, où l'Église est florissante. C'est une bénédiction que de servir parmi les saints fidèles de l'interrégion du Sud de l'Afrique et d'être témoin de l'amour du Seigneur pour eux. Il est inspirant de voir des familles intergénérationnelles de tous horizons, notamment de nombreux membres de l'Église prospères et instruits, consacrer leur temps et leurs talents à servir autrui.

En même temps, compte tenu de la démographie de cette région, de nombreuses personnes aux moyens modestes se joignent à l'Église et voient leur vie transformée grâce aux bénédictions du paiement fidèle de la dîme, et aux possibilités d'études qu'offre l'Église. Des programmes

To, jak jsou naši Svatí v Africe úžasní, je ještě zřejmější z toho, jak se vyrovnávají s těžkostmi, jež život přináší, a s požadavky rostoucí Církve.

Před více než rokem jsem byl uvolněn ze svého pověření v Předsednictvu Sedmdesáti, což byla změna, která se oznamovala zde na generální konferenci. Vzhledem k tomu, že mé jméno se četlo téměř zároveň se jmény generálních autorit, kterým byl udělen emeritní status, mnozí předpokládali, že svou službu končím i já. Po konferenci jsem obdržel mnoho zpráv, v nichž mi lidé vyjadřovali vděčnost a přáli vše nejlepší do další etapy mého života. Někteří mi dokonce nabízel, že koupí můj dům v North Salt Lake. Bylo hezké vidět, že budu lidem chybět, a také vědět, že až budu končit, nebudeme mít problémy s prodejem našeho domu. Ale k tomu jsem ještě nedospěl.

Mé nové pověření mě i Monicu zavedlo do nádherné Afriky, kde Církev vzkvétá. Možnost sloužit mezi věrnými Svatými v území Afrika-jih a být svědkem lásky, kterou k nim Pán chová, je pro mě požehnáním. Je inspirující sledovat, jak vícegenerační rodiny z všemožných prostředí, včetně mnoha úspěšných a vzdělaných členů Církve, zasvěcují svůj čas a talenty službě druhým.

Zároveň – vzhledem k demografické struktuře dané oblasti – vstupuje do Církve mnoho lidí se skromnými prostředky a mění svůj život díky požehnáním pramenícím z věrnosti v placení desátku a díky vzdělávacím příležitostem, které Církev nabízí. Programy, jako je Succeed in School,

tels que « Réussir ses études », « EnglishConnect », « BYU–Pathway Worldwide » et le fonds perpétuel d'études sont une bénédiction pour de nombreuses personnes, en particulier la génération montante.

James E. Faust a déclaré un jour : « On dit que notre Église fait peu de convertis parmi les grands de ce monde, mais qu'elle rend grands les gens ordinaires. »

La grandeur de nos saints en Afrique devient encore plus évidente lorsqu'ils font face aux difficultés de la vie et aux exigences d'une Église grandissante. Ils les abordent toujours avec une attitude positive. Ils démontrent bien le célèbre enseignement de Russell M. Nelson :

« La joie que nous ressentons dépend peu de notre situation, mais entièrement de l'orientation de notre vie.

« Lorsqu'elle est centrée sur le plan du salut de Dieu et sur Jésus-Christ [...] et son Évangile, nous pouvons connaître la joie, quoi qu'il arrive, ou n'arrive pas, dans notre vie. »

Ils restent joyeux malgré leurs difficultés. Ils ont appris que notre relation avec le Sauveur nous permet d'aborder les difficultés le visage souriant et le cœur reconnaissant.

Je vais vous raconter certaines de mes expériences avec ces saints fidèles qui illustrent ce principe, en commençant par le Mozambique.

Au Mozambique

Il y a quelques mois, j'ai présidé une conférence pour un pieu organisé il y a à peine un an et qui comptait déjà dix unités. Plus de 2 000 personnes remplissaient la petite église et on avait installé trois tentes à l'extérieur. Le président de pieu a trente et un ans, sa femme en a vingt-six et ils ont deux jeunes enfants. Il dirige sans se plaindre, avec un visage souriant et un cœur reconnaissant, ce pieu en pleine croissance dont les membres rencontrent de nombreuses difficultés.

Lors d'un entretien avec le patriarche, j'ai appris que sa femme était gravement malade et qu'il avait du mal à s'occuper d'elle. Après en avoir parlé avec le président de pieu, nous lui avons donné une bénédiction de la prêtrise. J'ai demandé au patriarche combien de bénédictions patriarcales il donnait en moyenne.

Il a dit : « Huit à dix. »

J'ai demandé : « Par mois ? »

Il m'a répondu : « Par semaine ! » Je lui ai dit qu'il n'était pas sage d'en faire autant par semaine.

EnglishConnect, BYU–Pathway Worldwide a Stálý vzdělávací fond, žehnají životu mnohých, a zvláště těch z dorůstající generace.

President James E. Faust kdysi uvedl: „Říká se, že tato Církev nutně nepřitahuje vynikající lidi, ale spíše proměňuje obyčejné lidi ve vynikající.“

To, jak jsou naši Svatí v Africe úžasní, je ještě zřejmější z toho, jak se vyrovnávají s těžkostmi, jež život přináší, a s požadavky rostoucí Církve. Vždy mají pozitivní přístup. Jsou výstižným ztělesněním známého výroku presidenta Russella M. Nelsona:

„Pocity radosti mají s naší životní situací společného jen málo, ale s tím, na co se v životě zaměřujeme, mají společné úplně všechno.

Když se v životě zaměřujeme na Boží plán spasení... a na Ježíše Krista a Jeho evangelium, můžeme pociťovat radost bez ohledu na to, co se v našem životě děje – nebo neděje.“

Afričtí Svatí nacházejí radost navzdory těžkostem. Zjistili, že náš vztah se Spasitelem nám umožňuje přistupovat k těžkostem s úsměvem na tváři a vděčným srdcem.

Dovolte mi, abych se podělil o několik svých zkušeností s těmito věrnými Svatými, kteří tuto zásadu dokládají, počínaje těmi z Mosambiku.

Mosambik

Před několika měsíci jsem předsedal konferenci jednoho rok starého kůlu, který má již deset jednotek. Více než 2 000 lidí zaplnilo malou kapli a tři stany, které byly postaveny venku. Presidentovi kůlu je 31 let, jeho manželce je 26 let a mají dvě malé děti. Tento president vede tento rostoucí a náročný kůl, aniž by si stěžoval – jen s úsměvem na tváři a vděčným srdcem.

Při pohovoru s tamním patriarchou jsem se dozvěděl, že jeho manželka je vážně nemocná a on má potíže zajistit jí péči. Poté, co jsme o této záležitosti diskutovali s presidentem kůlu, jsme oně ženě dali kněžské požehnání. Zeptal jsem se patriarchy, kolik patriarchálních požehnání průměrně udílí.

„Mezi osmi a deseti,“ řekl.

„Za měsíc?“ zeptal jsem se.

A on odpověděl: „Za týden!“ Řekl jsem mu, že dělat jich každý víkend tolik není moudré.

Il a dit : « Frère Godoy, les gens continuent de venir chaque semaine, y compris de nouveaux membres et de nombreux jeunes. » Encore une fois, pas de plaintes, seulement un visage souriant et un cœur reconnaissant.

Après la session du samedi soir de la conférence de pieu, alors que je me rendais à l'hôtel, j'ai remarqué que des gens achetaient de la nourriture le long de la route, tard le soir. J'ai demandé à mon chauffeur pourquoi ils achetaient de la nourriture après la tombée de la nuit, plutôt que d'en acheter pendant la journée. Il a répondu qu'ils travaillaient pendant la journée afin d'avoir l'argent nécessaire pour acheter de la nourriture le soir.

J'ai dit : « Oh, ils ont travaillé aujourd'hui pour manger demain. »

Mais il m'a corrigé : « Non, ils ont travaillé pendant la journée pour manger ce soir. » J'avais espéré que nos membres étaient dans une meilleure situation, mais il m'a confirmé que beaucoup d'entre eux rencontraient des difficultés similaires dans cette partie du pays. Le lendemain matin, lors de notre session du dimanche, en ayant pris conscience de leur situation, j'ai été encore davantage ému par leur visage souriant et leur cœur reconnaissant.

En Zambie

En allant à la réunion du dimanche, le président de pieu et moi avons vu un couple marcher le long de la route avec un bébé et deux enfants en bas âge. Nous nous sommes arrêtés pour leur proposer de les emmener. Ils étaient surpris et ravis. Quand j'ai demandé quelle distance ils devaient parcourir à pied pour se rendre à l'église, le père m'a répondu que cela prenait de quarante-cinq minutes à une heure, selon le rythme des enfants. Ils faisaient ce trajet aller-retour, chaque dimanche, sans se plaindre, mais avec un visage souriant et un cœur reconnaissant.

Au Malawi

Un dimanche, avant une conférence de pieu, j'ai rendu visite à deux branches qui tenaient leurs réunions dans des écoles publiques. J'ai été surpris par l'humble état des bâtiments, dans lesquels il manquait même certaines des commodités de base. Lorsque j'y ai rencontré quelques membres, j'étais prêt à m'excuser pour les conditions inadéquates de leur lieu de culte, mais ils étaient heureux d'avoir un endroit près

„Starší Godoyi,“ odvětil, „lidé stále přicházejí každý týden, včetně nových členů a mnoha mladých.“ A opět žádné stížnosti – jen usměvavá tvář a vděčné srdce.

Po sobotním večerním zasedání konference kůlu jsem si cestou do hotelu všiml lidí, kteří pozdě večer nakupovali u silnice potraviny. Zeptal jsem se řidiče, proč to dělají teď, když je taková tma, a ne za denního světla. Odpověděl, že přes den pracují, aby měli peníze a mohli si nakoupit později.

„Aha, dneska pracovali, aby se mohli zítra najíst,“ řekl jsem.

Ale on mě opravil: „Ne, oni přes den pracovali, aby se mohli najíst dnes večer.“ Doufal jsem, že naši členové by na tom mohli snad být lépe, ale řidič mě ujistil, že mnozí v této části země čelí podobným těžkostem. Druhý den dopoledne, během nedělního zasedání, když jsem si byl nově vědom jejich situace, na mě jejich usměvavé tváře a vděčná srdce zapůsobily ještě více.

Zambie

Cestou na jedno nedělní shromáždění jsme s presidentem kůlu uviděli manželský pár, jak kráčí po silnici s miminkem a dvěma malými dětmi. Zastavili jsme, abychom jim nabídli svezení. Překvapilo je to a potěšilo. Když jsem se zeptal, jak daleko to mají pěšky do kaple, otec odpověděl, že to může trvat 45 minut až hodinu, podle toho, jak rychle jdou děti. Každou neděli se vydávali na cestu tam a zpět, aniž by si stěžovali – jen s usměvavou tváří a vděčným srdcem.

Malawi

Jednu neděli před konferencí kůlu jsem navštívil dvě odbočky, které jako sborové domy využívají státní školy. Skromné a prosté poměry v budovách, které postrádaly i základní vybavení, mě šokovaly. Když jsem se tam setkal s několika členy, chtěl jsem se omluvit za nevyhovující podmínky v jejich sborovém domě, ale oni byli rádi, že mají v okolí místo, kde se mohou shromažďovat, a ušetřit si tak obvyklou dlouhou cestu pěšky.

de chez eux pour se rassembler, évitant ainsi de longues heures de marches. Encore une fois, il n'y avait pas de plaintes, seulement des visages souriants et des cœurs reconnaissants.

Au Zimbabwe

Le lendemain du samedi où nous avions eu une réunion de formation des dirigeants, le président de pieu m'a emmené aux réunions dominicales qui se tenaient dans une maison louée. Il y avait 240 personnes présentes. Puis l'évêque a présenté les dix nouveaux membres baptisés cette semaine-là. L'assemblée était répartie dans deux petites salles, avec quelques membres assis à l'extérieur du bâtiment, assistant à la réunion par les fenêtres et les portes. Encore une fois, il n'y avait pas de plaintes, seulement des visages souriants et des cœurs reconnaissants.

Au Lesotho

J'ai visité ce beau petit pays, aussi connu sous le nom de « royaume des montagnes », pour superviser la transition d'un district de l'Église vers le statut de pieu. Après les réunions du samedi, j'ai assisté aux réunions dominicales dans l'une de leurs branches, dans une maison louée. La salle de Sainte-Cène était pleine à craquer et beaucoup de gens se tenaient devant la porte pour participer à la réunion. J'ai dit au président de branche qu'il avait besoin d'une maison plus grande. À ma grande surprise, il m'a informé qu'il ne s'agissait que de la moitié des membres de son unité. L'autre moitié prendrait part à une deuxième réunion de Sainte-Cène après la deuxième heure. Encore une fois, il n'y avait pas de plaintes, seulement des visages souriants et des cœurs reconnaissants.

Je suis retourné au Lesotho plus tard quand un accident de la route mortel a touché plusieurs de nos jeunes, comme l'a déjà mentionné frère Christofferson. Quand j'ai rendu visite aux familles et aux dirigeants, je m'attendais à une atmosphère morose. Au lieu de cela, j'ai rencontré des saints forts et résilients qui faisaient face à la situation d'une manière édifiante et inspirante.

Sur cette photo, Mpho Anicia Nku, 14 ans, qui a survécu à l'accident, illustre bien cela quand elle dit : « Faites confiance à Jésus et tournez-vous toujours vers lui, parce que, grâce à lui, vous trouverez la paix et il vous aidera tout au long du

A opět nebyly žádné stížnosti – jen usměvavé tváře a vděčná srdce.

Zimbabwe

Po sobotním školení vedoucích mě president kůlu vzal na nedělní bohoslužby, které se konaly v pronajatém domě. Účastnilo se jich 240 lidí. Biskup pak představil deset nových členů, kteří se dali onoho týdne pokřtít. Účastníci se rozdělili do dvou malých místností a někteří členové také seděli venku před budovou a sledovali shromáždění okny a dveřmi. A opět nebyly žádné stížnosti – jen usměvavé tváře a vděčná srdce.

Lesotho

Navštívil jsem tuto krásnou malou zemi, známou také jako „království hor“, abych zjistil, jak se jeden církevní okrsek připravuje na to, aby se stal kůlem. Po sobotě plné různých setkání jsem se zúčastnil nedělní bohoslužby jedné z tamních odboček, která se konala v pronajatém domě. Místnost, kde se žehnala svátost, byla přeplněná lidmi a další stáli přede dveřmi, aby mohli svátost přijmout. Řekl jsem presidentovi oné odbočky, že potřebuje větší dům. K mému překvapení mi sdělil, že to je jen polovina členů. Ta druhá polovina půjde na druhé shromáždění svátosti po druhé hodině. A opět nebyly žádné stížnosti – jen usměvavé tváře a vděčná srdce.

Do Lesotha jsem se později vrátil kvůli dopravní nehodě, která si vyžádala život několika našich mladých členů a o níž se již zmínil starší D. Todd Christofferson. Při návštěvě jejich rodin a vedoucích jsem očekával, že bude vládnout ponurá atmosféra. Místo toho jsem se setkal se silnými a nezlomnými Svatými, kteří se s celou situací vyrovnávali povznášejícím a inspirativním způsobem.

Mpho Aniciah Nkuová, čtrnáctiletá mladá žena na této fotografii, která nehodu přežila, to názorně dokládá svými slovy: „Důvěřujte Ježíšovi a vždy k Němu hleďte, protože prostřednictvím Něho naleznete pokoj a On vám pomůže s proce-

chemin vers la guérison. »

Ce ne sont là que quelques exemples de leur attitude positive, parce qu'ils placent l'Évangile de Jésus-Christ au centre de leur vie. Ils savent où trouver de l'aide et de l'espoir.

Le pouvoir de guérison du Sauveur

Pourquoi le Sauveur peut-il nous secourir, quelles que soient les situations de notre vie ? La réponse à cette question se trouve dans les Écritures :

« Et il ira, subissant des souffrances, et des afflictions, et des tentations de toute espèce. [...] »

« Et il prendra sur lui [les] infirmités [de son peuple], afin que ses entrailles soient remplies de miséricorde [...] afin qu'il sache [...] comment secourir son peuple selon ses infirmités. »

Comme frère Bednar l'a enseigné, il n'y a pas de douleur, d'angoisse ou de faiblesse physique que le Sauveur ne connaisse pas. « Dans un moment de faiblesse, vous et moi pouvons nous écrier : 'Personne ne comprend [ce que je suis en train de vivre]. [...] ' Peut-être, en effet, qu'aucun être humain ne comprend. Mais le Fils de Dieu sait et comprend parfaitement. » Et pourquoi ? Parce qu'il a « ressenti et porté nos fardeaux bien avant nous ».

Je conclus en témoignant des paroles du Christ rapportées dans Matthieu 11 :

« Venez à moi, vous tous qui êtes fatigués et chargés, et je vous donnerai du repos. »

« Prenez mon joug sur vous et recevez mes instructions, car je suis doux et humble de cœur ; et vous trouverez du repos pour vos âmes. »

« Car mon joug est doux et mon fardeau léger. »

Tout comme ces saints d'Afrique, je sais que cette promesse est vraie. Elle est vraie là-bas, et elle est vraie partout. J'en témoigne au nom de Jésus-Christ. Amen.

sem uzdravení.“

Toto je jen několik příkladů, z nichž je zřejmý pozitivní přístup těchto lidí pramenící z toho, že ústředním bodem jejich života je evangelium Ježíše Krista. Vědí, kde hledat pomoc a naději.

Spasitelova uzdravující moc

Jak to, že Spasitel dokáže pomáhat jim i nám v jakékoli situaci, s níž se v životě setkáme? Odpověď můžeme nalézt v písmech:

„A on půjde, trpě bolesti a strasti a pokušení všeho druhu. ... »

A vezme na sebe slabosti jejich, aby nitro jeho mohlo být naplněno milosrdenstvím..., aby poznal..., jak pomoci lidu svému podle slabostí jeho.“

Jak učil starší David A. Bednar, neexistuje fyzická bolest, úzkost ani slabost, kterou bychom prožívali a kterou by Spasitel neznal. „Vy i já můžeme ve chvíli slabosti zvolat: ‚Nikdo... nerozumí [tomu, čím procházím]. ...‘ Možná, že žádná lidská bytost o tom nic neví. Ale Syn Boží ví a rozumí dokonale.“ A proč? Protože „pociťoval a nesl naše břemena ještě dříve než my sami“.

Na závěr se podělím o své svědectví o Kristových slovech, která se nacházejí v Matoušovi 11 :

„Podtež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám. »

Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým. »

Jho mé zajisté jestiť [snadné nésti], a břímě mé lehké.“

Stejně jako oni Svátí v Africe vím, že toto zaslíbení je pravdivé. Platí to tam a platí to všude. O tom svědčím ve jménu Ježíše Krista, amen.